

מאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת יז' כסלו התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:23	17:14	17:46
16:19	17:10	17:41
16:19	17:10	17:41
16:23	17:14	17:46

י"ם
ת"א
ח"פה
ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

אין קלון - כגאווה,
ואין עטרה - כענווה...

ושבת אחד ממקורביו ה"ל: של מארי שלום חיים זצ"ל לאחד המתפללים הקבועים בביהמ"כ ביהמ"ד דחל ולא' קרה אסון נורא, אביו שהיה אדם מבוגר, חצה את הכביש ול"ע מכונית פגעה בו, ופיגועה לבית חולים. מיד הודיעו למארי שיברך ויבקש רחמי שמים על האבא, המקורב נתן למארי את השם וביקש שהמארי יברך, אך המארי שתק בעצב ולא הגיב, וסיפר המקורב, בדרך כלל מנהגי לתת שמות למארי שיברך ומיד מרעיף ברכות חמות לכל שם שהייתי מזכיר לפניו, פתאום כאן שתק ולא ברך, וללא שום תגובה, לאחר זמן קצר אותו יהודי שנפגע נפטר מן העולם.

כאשר אבא מסתכל בהתנהגות ילדיו, ורואה אותם חיים באהבה ואחוה שלום ורעות, וכל אחד ואחד דואג לטובת חברו כאילו זו טובת עצמו - מתמלא האב עונג ונחת-רוח, ומפליא לעשות בקיום משאלותיהם.

נגד הסתת האמת כפי שהיא אי אפשר לעמוד

התוועדות חסידית ככלל, וביום השבת או במוצאי שבת בפרט, הוא אחד היסודות בדרכי החסידים והחסידות. זהו פתח ומבוא למצווה היסודית של **אהבת-ישראל**. בדרך כלל בכל התוועדות טובעים ראשי המדברים מאת המסובים כי יטיבו את הנהגותיהם ודרכיהם, כי יקבעו עיתים ללימוד תורת החסידות, וכי ישמרו על קביעות זו, ועוד שיהיה לימוד שמביא לידי מעשה.

ביציאת מצרים זכינו להשתחרר משתי בחינות של עבד

סיפר הרב מרדכי אליהו זצ"ל, ששאל אותו רבי **יעקב מוצבי** זצ"ל, מתי מתחילים אצלם את תפילת שחרית של שבת קודש, והשיב לו הרב, שעה לפני הנץ החמה. התפלא רבי יעקב ואמר לרב: תספיקו להגיע בהנץ החמה רק ל"ברוך שאמר". ובאמת כך הייתה תפילתו, **מילה במילה** ככוונה מרובה. וסיפר עליו הרב, שהיה עורך רבי יעקב תיקון חצות מדי לילה בדמעות שליש ומנגבן בתכריכים מביד פשתן שקנה לעצמו לאריכות ימים.

משהגיע לארץ הקודש התעקש רבי **דוד הכהן זצ"ל** לעלות לירושלים, בכדי להתעלות בתורה ויראה באווירת חכמי ירושלים. ואכן בהר לו את מקום מושבו באזור **שכונת בקעה**, באותו בית בו גר עד אחרית ימיו. באותם ימים החל הקלוקל הגדול ע"י השלטון אשר עקרו המונים מדרך ה'. והיה הולך אז רבי דוד בצוותא עם כמה **מצדיקי ירושלים** בשכונת בקעה והסביבה, כמו יחידו הצדיק חכם **מונשה זצ"ל** ויחד היו דורשים מבית כנסת למשנהו בתורה ובריאה. ומעוררים את העם ללכת בדרך ה'.

אי אפשר להיות מטאטא, ולהישאר נקי...

אחד מרבני ירושלים חלה והיה מרותק למיטתו. במשך שנה תמימה היה הגאון רבי **סלמאן מוצבי** זצ"ל מבקרו בכל ליל שבת, משוחח עמו בדברי תורה ומשתפו בענייני ציבור. שאלוהו בני הבית על שום **מה טורח** הוא בימות החורף גשומים, ועוד, בזמן שבני הבית מתמתינים. מוטב ילך במוצאי שבת. ענה הרב תלמיד חכם זה מידי ליל שבת בודאי נזכר בצעירותו עת יצא בשעה זו מבית הכנסת מוקף **קהל מעריצים**, ועתה עלול להרגיש כאיש אין חפץ בו. מוטב שיתעכבו בני ביתו ואצטער מעט, ותלמיד חכם זה לא יצטער בליל שבת קודש.

מה השמן הזה התחלתו מר וסופו מתוק! כך הן דברי תורה, אדם מצטער בהם בתחילה ועושה בהם **אחרית טובה**. שנאמר "והיה ראשיתך מצער ואחריתך יגעה מאוד."

"... **אין** תשוקה בעולם ערבה חביבה ונחמדת ונאהבת ונחמוות ומקווית לנבראים, כהדבקות באור **יתברך** ... ונמצא כל העולם תקוע ביתדות ומסמרי חשק הבורא על כלות ונסות רוחניות שבו להתקרב להנערב יתעלה שמו... כי אם היו הנבראים מבחינים הבהנה זו וידעו רום מעלה חיבת הנבראים **לנעלם הנערב** ויראו כמה הוא עוצם התקוה והתעצמות דומם זה, שהוא העולם אשר מתעצם להתקרב ליהנות מאור המקווה..."

סח אדמו"ר הזקן זצ"ל: שמיעת תורה מאת הרבי המגיד **מוזר"טש זצ"ל** הייתה בעבורנו תורה שב-על-פה. שמיעת סיפור מפי הרבי הייתה בעבורנו תורה שבכתב.

נקודה לתחשבה
ולאחיכם התאום קוראים לא פחות ולא יותר: עשו!! התאום שלכם, **עשו**. הוא הכן המועדף על אבא, כריזמטי, מנהיג הסוחף אחריו 400 לוחמים נועזים, צייד נועז ואיש שדה החי על חרבו שכל דבר בחיים הולך לו בקלות... לעומתו, אתם - **יעקב** - "איש תם יושב אוהלים", כמי שנולד שני עליכם להאבק על הבכורה תוך שימוש תמידי בחכמה, בהרץ עליכם לעבוד אצל הרשע- לבן, במשך עשרים שנה, עבודה בקור חותך ובחוס מתיש כדי לבנות את עצמכם מבחינה כלכלית ומשפחתית. בנוסף לכל זאת, עשו אחיכם שונא אתכם ברמות של טיפוח חזון ומשימת חיים לרצוה אתכם באכזריות ובשנאה תהומית בהזדמנות הראשונה שתווצר... וכעת, אתם סוף סוף שבים מחו"ל (חרץ) אל הארץ וזכרונות הילדות, כשאתם יודעים שעשו, אחיכם ובשרכם צועד לכוונכם בראש צבא של 400 חיילים מיומנים **כדי לסגור איתכם חשבון**... מה אתם הייתם עושים?... המציאות מראה ש: "הבעיה היא לא הבעיה, הבעיה היא היחס לבעיה" - זה לא הקושי ששובר אותנו, זו המוטיבציה שיש לנו לצלוח מכשולים!!! ישנו קרקס ייחודי של צוענים המציג בין השאר "**מופע פרעושים**" - פרעוש החיה שמסוגלת לקפוץ לגובה הרב ביותר בבריאה, יחסית לגודלה, פי 1300 - במופע, הצוענים מראים איך הם מחזיקים בצנצנות פתוחות פרעושים שיודעים לקפוץ בדיוק עד השפה של הצנצנת ולא עוברים אותה... **כיצד הם עשו זאת?** פשוט: הם כיסו את הצנצנת בתקרת זכוכית, עד שהפרעושים הבינו שבגובה מסויים הם מקבלים מכה בראש ומאז מפסיקים לנסות לעבור את גובה שפת הצנצנת גם כשתקרת הזכוכית מוסרת!!! יעקב אבינו ידע להסיר את מגבלת "**תקרת הזכוכית**" החוסמת את כל אחד מאיתנו לפרוץ גבולות ולהתמודד עם אתגרי החיים. ובאמונה אדירה בצדקת הדרך הוביל אסטרטגיה מנצחת הכוללת תפילה, דורון ומלחמה נגד עשו. ובנוסף אף ניצח במאבק במלאך שניסה לעצור אותו לממש את ה**פוטנציאל האדיר** של חייו. אנחנו בניו בל נישכח...

**הדואג לשנה, זורע חיטה הדואג לשנים,
נוסע מסע הדואג לדורות, מחנך בניו**

בדרך לניימרוב, פולין, ראש השנה ת"ש אנו ממשיכים במסלול הבריחה מן הגרמנים. במשאית בדרך לניימרוב נוסעים אבא, אנו הבנים ועימנו בניו של האדמו"ר **מוואדוביץ** זצ"ל. ההפצצות בדרך ממשיות. "לתפוס מחסה!" הופכת קריאה קבועה, ואנחנו מורגלים כבר בוינוקים מן המשאית.

על אם הדרך לניימרוב שוב קופצים כולם, אבל הפעם **נחתת הפצצה סמוך אלינו**. רסיס גדול ננעץ באיש החבורה-ישעיה ברוך, בנו של האדמו"ר מוואדוביץ. "הצילו!" זועק ישעיה. אך מסתיימת ההפצצה ואנו מהרים להרימו. כתם דם גדול, סמוך ללב, מכסה את מעילו השחור. מחליטים אנו לעצור בזלוצ'וב הקרובה ומהרים שם לבית החולים. ישעיה מוכנס במהירות לחדר הניתוחים **הרסיס נשליף מגופו**.

"קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך".

נתמעטו זכותי על-ידי החסדים והאמת שעשית עמי, **לכן אני ירא שמא** משהבטחתי נתלכלכתי בחטא ויגרום לי להימסר ביד עשיו.

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

מעשה ברבי שמעון

מירוסלב זצ"ל שראה בספר טעות שנשתרבה לאמר: "עז פנים לגן עדן ובושת פנים לגהינם" (היפך מל" המשנה אבות ה' כ"ו) שחקו אנשים על הטעות. אמר להם רבי שמעון: **"גם נוסח מדועה יש שרש בקדושה"**

שכן איתא בוהר הק', כשם שנעשה האדם על דיבור אסור, כך עתיד להיות להענש על שתיקה אסורה, לפי שהקולר תלוי במי שיש בידו למחות.

נמצא אם כן, שהמוכיח כהלכה והוא "עז פנים" נגד רשעי הדור, ילך ויכנס לגן עדן. ואילו "בושת פנים", מי שיש בכוחו למחות בהם ואינו מוחה, לפי שמתבייש, או שאינו רוצה לביישם, סופו לגהינם...

דברי יעקב

"קטונתי מכל החסדים" הם הקדמה לבקשת הרחמים **"הצילני-נא"** מיד עשיו". ואכן, יעקב ניצל מעשיו ולא זו בלבד, אלא שנעשה קירוב מצד עשיו כלפי יעקב.

יעקב אבינו

היה קטן מאוד בעיניו מחמת ריבוי החסדים שנעשו לו.

לכן חשב שאינו

ראוי וכדאי להינצל מעשיו, אף שנתינה לו ההבטחה

"והנה אנכי עמך"

"הקטונתי נובע מכל החסדים" גם מה שקטונתי בעיניו, חסד הוא מחסדי ה'.

דירתו של החזון איש בוילנא, הכילה שני חדרים קטנים: חדר אחד למגורים, חדר שני היה חנות. כאן ניהלה אשתו את ממכר האריגים שלה, הפדיון מהמכירות היה ירוד והיא הסתכנה בחובות רבים שהחזון א"א נאלץ לפרוע אותם במשך שנים רבות. פעם אחת הסתכנה בפלילים, כאשר גוי אחד מסוחר האריגים, שוואג ישראל, **הליל עליה** בזדון שגנבה חלק מהמלאי שלו. הוא הלשין עליה למשטרה ואף שכר עדי בליעל שיעידו כזב כנגדה במשפט שעמד להערך בערכאות, כדי להרשיעה ולטמון לרגליה פח יוקשים.

החזון איש וזוגתו באו בצרה גדולה והיו אובדי עצות. לא היה להם שום סעד משפטי, לא נמצאו גם עדי הזומה שיפריכו את עלילת השוא והיה השש רציני שבית המשפט הוילנאי יאמין למעלילים ויטיל על הרבנית עונש קשה שיאמלל אותה ח"ו. היא הייתה אחוזת אימה ופחד ללא גבול. בצר להם, שאל החזון איש את רעייתו **מה שמו** של אותו גוי רשע שהעליל עליה. היא מסרה את שמו ואז התייצב בחזון איש בפנית החדר ושפך צקוק לחשו בלב שבור לפני האב שבשמיים, כי יחלצם ממיצר ויושיעם מן הצרה הגדולה הזאת. ואכן תפילתו עשתה רושם ונתקבלה במרומים: ימים ספורים לפני מועד תחילת המשפט, נודע שאותו גוי **אינו נמנה בין החיים** והמשפט נבטל...

"משולחן נבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים"

הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

"וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך, ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם" (בראשית לב, ל).

לכאורה לא מובן, מדוע כל כך חפץ יעקב לדעת את שמו של המלאך – שרו של עשו (מדרש אגדה), אלא יעקב לא שאל סתם לשמו של המלאך, אלא ניסה להבין במה מעליח לנעה ולכבוש בני אדם, מה סוד העלחתו, כיצד כובש בני אדם ומפתה אותם לעבור עבירה?

אמר לו המלאך: למה זה תשאל לשמי, השם שלי זה "אל תשאל" – אל תשאל שאלות, בוא אחרי בלי לדבר. יהיה לך טוב, אתן לך הכל.. כך מעליח יצר הרע למשוך ולפתות בני אדם, כיון שיודע שאם יתחילו לחקור ולשאל הם יגלו את רמאותו ויראו שאין בו כלום, והבור רק אין בו מים (בראשית לו, כד), מים אין בו אֶבֶל נְהָשִׁים וְעֵקֶרְבַּיִם יֵשׁ בוֹ (בראשית רבה פד, טז).

***

שרו של עשיו התגושש עם יעקב אבינו, אך זו לא הייתה מלחמת האבקות גשמית או האבקות חופשית, אלא מלחמת האבקות דתית, מלחמה על הדת, על התורה ועל היראה. מי ישרא בסוף, מי ישרוד. וזו המלחמה שתהיה בעקבתא דמשיחא, בסוף הגלות, מלחמת התורה הקדושה והטהרה נגד הבלי העולם, האפיקורסות והמינות. שרו של עשיו נילחם ביעקב, אך לא הצליח נגד הקל קול יעקב (בראשית כו, כב) – לומדי התורה הקדושה, קול התורה מוהדד בעזו ובגאון, עולם התורה מתעצם מיום ליום, הישיבות גדלות ותלמודי התורה מתמלאים מפה לפה, אך דרך אחרת יש לו, **"ויגע בכף ירכו" – אלו התמכין דאורייתא (זוה"ק וישלח, דף קס"ה ע"ב), העוסקים במלאכה ומחזיקים בכספם את לומדי התורה הקדושה.**

ופעמים שמעליח השטן לנגוע בכף ירך יעקב, בתומכים בתורה, ותקע בך ירך יעקב בהאבקו עמו, ואם אין קמה, חלילה וחס גם אין תורה (אבות פי"ג מ"ז).

אולם אם יש תורה ודאי שיהיה גם קמה, ולבסוף שום דבר לא יוכל לנעה את התורה הקדושה!

יהי רצון שנזכה לעסוק בתורה לשמה ונראה בישועה השלימה בקרוב, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

סיפר הגאון רבי **צחק צבי ברנפלד** זצ"ל כאשר עמדו הנאצים ימ"ש על גבולות מצרים בימי מלחמת העולם השנייה, ואיימו לפלוש לארץ ישראל, הכריז מלך מצרים שלא ינעם מהשונא האכזרי לעבור דרך ארצו כדי להכנס לארץ ישראל. פחד נורא אחז בתושבי הארץ. בתי הדין בעיר הקודש ירושלים **הוציאו ספרי תורה** לרחובות העיר צום ובכי בכל מקום, ושק ואפר הוצע לרבים בכל מחנה ארץ הקודש. באותה עת נכנס לבית הגאון רבי **עקיבא סופר** זצ"ל (בעל דעת סופר), רופא ירושלמי המתגורר באותו בנין, ובפיו ידיעה מרה: האנגלים ציוו על גדוליהם וחשוביהם לעזוב תוך שעות אחדות את ארצות הים התיכון בדרך להודו כי צרה קרובה... "או-אז" מספר הרב ברנפלד – "קרא לי רבי עקיבא סופר הכניסני לחדרו, וסגר את הדלת, וביקשני להגיד עמו מילה במילה את פרשת הקטורת שבע פעמים, בלי שום כוונה אלא רק בהבנת פירות המילים. פניו היו אז כאש להבה, ואמר **במתנות מילה במילה** ואני אחריו. כאשר גמרנו, אמר תפילה קצרה אשר לא ידעתי. אחר כך צהלו פניו ואמר "הקב"ה יעזור" ושוב לא הראה שום סימני דאגה..."

לעילוי נשמת:

שרון בן זהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, שרון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יואל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוניס, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אלעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מרת הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

שואל שמעון: "אלברט, אתה

סומך על הבנק?"
אלברט: "כן בטח! אני מפקיד שם את הצ'קים שלי ואת הכסף...!"
שמעון: "איך אתה סומך עליהם, הרי את העט בולפך הם **קושרים מהפחד**?"

התחתן הגאון

רבי **יוסף שלום אלישיב** זצ"ל בערב שבת לפני קבלת שבת, כדי למעט את ביטול התורה. ביום א' היו בני הזוג צריכים להתחיל במספר סידורים, רכישת אמצעים נחוצים לבית וכו'. אולם **הרב פנה לרעייתו** ובקש ממנה לדחות ב-1,000 ימים! את הסידורים כדי שיוכל ללמוד בהתמדה וללא הפרעות.

עם הזמן העניינים הסתדרו ללא השתתפותו, ולא נאלץ לבטל תורה.

כל העלונים: hamaor.net

כשאדם מתעלה ברוחניות,

דרגתו הקודמת נחשבת עתה בבחינת 'חטא', אף שקודם לכן הייתה **דרגה טובה ושלמה**. לכן חשש יעקב שמפני הקירוב שהעניק לו הקב"ה, מעשיו הקודמים הם בבחינת 'חטא' לעומת דרגתו העכשווית.

פעם נכנס רב אחד לחנות פלאפל ושאל את המוכר (שלא נראה שומר תורה ומצוות):

"סליחה האם יש לכם תעודת כשרות?"
המוכר לא איבד את עשתונותו ואמר לרב תוך שהוא מצביע על תמונת הרבנים שעל הקיר: **"האם כבודו לא סומך עלי? האם תמונה של ה"בא סאלי" לא מספיק לך?!"**

הרב הבין מיד לאן בן שיחו מוביל אותו ונהנה לו: **"אילו הבא סאלי היה המוכר ואתה היית תלוי על הקיר**

הייתי אובל ללא חשש! ...